

Arrest

nr. 299 498 van 5 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kotay Toran, gelegen in het district Khewa/Kuz Kunar van de provincie Nangarhar. U bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Uw vader was lid van de dorpsoudsten in het dorp omwille van zijn leeftijd.

Op een dag kwam het leger van de voormalige overheid naar jouw dorp, waar ze een inval deden op de huizen van de taliban. Ze namen een aantal leden van de taliban mee.

Ongeveer zestien à zeventien dagen later kwamen een aantal leden van de taliban naar uw huis. Uw vader en uw oom werden beschuldigd een rapport te hebben gegeven aan de overheid over de talibanleden. De taliban zeiden dat iemand had verteld dat uw vader verantwoordelijk was. Uw vader en oom waren niet thuis, waarna de taliban terug weg ging. Toen uw vader thuis kwam, zei uw moeder hem dat hij moest onderduiken. Uw vader verwachtte dat het probleem in een aantal dagen zou opgelost raken.

Twee of drie dagen later kwamen zes talibs echter opnieuw naar uw huis op zoek naar uw vader. Ze doorzochten het huis en toen ze uw vader en oom opnieuw niet vonden, werden ze heel boos. Ze zeiden dat wanneer ze de volgende keer zouden komen en uw vader en oom opnieuw niet aanwezig zouden zijn, ze de kinderen zouden meenemen en vermoorden. Hierna gingen ze weg.

Uw moeder belde uw vader en de beslissing werd genomen dat u en uw neef S. het land moesten verlaten. Uw vader sprak met de smokkelaar en regelde de reis. Uw moeder belde uw maternale oom, die jullie de volgende ochtend meenam naar Dusarakha, waar jullie meegingen met de smokkelaar. Sinds uw vertrek heeft u geen contact meer met uw vader gehad.

U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Iran, Griekenland, Servië, Roemenië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 5 mei 2021.

Uw broer A. vertrok anderhalf jaar geleden uit Afghanistan omdat ook hij ouder werd.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban vermoord te worden omdat uw vader en oom door hen beschuldigd werd een rapport te hebben gegeven aan de overheid over talibanleden in uw dorp. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. In casu kan worden vastgesteld dat uw vluchtrelaas gekenmerkt wordt door **verscheidene markante ongeloofwaardigheden, onwaarschijnlijkheden en incoherente verklaringen**. Hierdoor kan u niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming.

Er werd immers vastgesteld dat er **geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd**. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 5 mei 2021 verklaarde u 16 jaar oud te zijn, met een (administratieve) geboortedatum [...] mei 2005. Op 2 juni 2021 wees een medische test uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis StRafaël (KU Leuven) echter uit dat u een leeftijd van ouder dan 18 jaar heeft, waarbij 19,5 jaar de jongst geschatte leeftijd is. **Het verschil tussen uw beweerde leeftijd**

en het resultaat van de leeftijdtest bedraagt bijgevolg 3 en een half jaar. Dat u bij aankomst in België slechts 16 jaar oud zou zijn geweest, blijkt bijgevolg hoegenaamd niet geloofwaardig. Met de resultaten van de leeftijdtest geconfronteerd, antwoordt u dat u nieuw was in België en geen idee had. Dat u de leeftijd heeft gezegd die uw mama tegen u had gezegd (CGVS p. 5). Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de internationale conventie voor de rechten van het kind niet op u worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voorgedaan heeft en dus getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden, ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid

Voorts moet vastgesteld worden dat u er niet in slaagt uw identiteit aan te tonen. U heeft doorheen de asielprocedure geen enkel document voorgelegd dat uw identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zouden kunnen staven. Ook van uw familieleden op wiens problemen uw vluchtmotieven gebaseerd zijn, kan u geen (identiteits)documenten of bewijsstukken voorleggen.

Verder dient vastgesteld te worden dat u tijdens het interview in kader van uw (onterechte) registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling **op de dag van uw asielaanvraag met geen woord repte over de problemen die uw vader, oom en familie kenden in Afghanistan omwille van de beschuldiging van de taliban.** Integendeel, toen u destijds gevraagd werd naar het motief voor uw immigratie naar België antwoordde u dat de taliban u en uw neef gedwongen wilden meenemen. Uw vader wilde dat niet, waarna hij met een smokkelaar sprak en jullie wegstuurde (Fiche NBMV, p. 4). Hiermee geconfronteerd, poneert u dat u iets van jullie zelf zeiden, omdat jullie geen idee hadden dat er nog andere interviews zouden volgen. Pas nadat jullie zich goed geïnformeerd hadden, kon u vertellen wat u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart (CGVS p. 27). **Dat uw verklaringen niet coherent blijken doorheen de asielprocedure en u doelbewust een poging ondernam om de Belgische asielautoriteiten te misleiden, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.**

Wat betreft de door u aangehaalde problemen kan u slechts **bijzonder beperkte verklaringen afleggen over de inval** van de overheidstroepen in uw dorp waardoor uw vader door de taliban beschuldigd werden. Gevraagd om te vertellen over de inval, komt u niet verder dan te stellen dat het om middernacht gebeurde en dat uw moeder tegen jullie zei om te slapen. Pas toen u wakker werd, kwam u op de hoogte van wat er was gebeurd (CGVS p. 17). U weet niet hoeveel personen de overheid meenam (CGVS p. 17), noch wie ze precies meenam (CGVS p. 18). Na aandringen kan u toch twee Kari's uit het dorp noemen, maar kan u verder geen enkele concrete informatie over deze personen geven (CGVS p. 18-19). U weet niet op welke manier de overheid naar het dorp is gekomen (CGVS p. 19). U kan enkel speculeren over hoe de overheid wist dat de talibanleden in de huizen in het dorp verbleven (CGVS p. 19). U heeft geen idee waar de talibs naartoe werden gebracht nadat ze werden meegenomen en weet evenmin of ze na de machtsovername ooit terug in het dorp kwamen (CGVS p. 19-20). Ook over de reactie van de talibanleden in het dorp, kan u niets vertellen. U zegt dat er enkele leden van hen werden meegenomen, en diegene die overbleven zelf bang waren (CGVS p. 20). Het is in deze context opmerkelijk dat ze in de dagen na de inval nog steeds in het dorp rondliepen (CGVS p. 20). Gezien deze inval de aanleiding is geweest voor uw vertrek uit Afghanistan, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u toch enige concrete informatie over dit incident kan verschaffen, quod non. Dat u verbijsterend weinig weet te zeggen over deze inval, zet de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op de helling.

Voorts kan u ook niet aannemelijk maken dat uw vader en oom beschuldigd zouden worden een rapport te hebben gegeven aan de overheid over de taliban. **U slaagt er niet in redenen of indicaties die plausibel maken dat de taliban uw vader of oom zouden verdenken voorop te stellen.** U stelt simpelweg dat iemand tegen de taliban heeft gezegd dat uw vader een rapport aan de overheid zou hebben gegeven over de taliban (CGVS p. 22-23, 26-27). U kan echter niet verduidelijken wie deze persoon is. Uw familie heeft evenmin pogingen ondernomen om er achter te komen wie dit tegen de taliban heeft gezegd (CGVS p. 23). Uw vader heeft ook niet getracht zijn onschuld te bewijzen (CGVS p. 23). Erop gewezen dat u te vaag blijft over de redenen waarom uw vader beschuldigd werd en gevraagd om dit te verduidelijken, antwoordt u dat uw vader er ook nooit aan heeft gedacht dat hij verdacht zou worden door de taliban (CGVS p. 27). Bovenstaande vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Verder zijn uw verklaringen over de zoektocht van de taliban naar uw vader en oom **niet geloofwaardig.** Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw dorp in de periode van uw vertrek reeds in de handen van de taliban was. U beschrijft dat de taliban rondliepen in het dorp, meestal 's nachts in het dorp kwamen, de dorpingen zeiden dat er veel taliban in het dorp waren en de overheid bijna nooit kwam (CGVS p. 13). Bovendien blijkt nog uit uw verklaringen dat uw vader in het dorp een welbekend man was en deel uitmaakte van de dorpsoudsten omwille van zijn leeftijd (CGVS p. 10, 11). Het is bijgevolg wel erg

merkwaardig dat de taliban er niet in zouden slagen om in een dorp waar zij de plak zwaaiden een gekend figuur als uw vader terug te vinden indien ze hem werkelijk wilden vatten. U verklaart dat de taliban tweemaal langs uw huis kwam op zoek naar uw vader en oom, en beschuldigingen en bedreigingen uitten (CGVS p. 16-17; 22-23). Ze slaagden er echter niet in hem te vatten. Gevraagd waarom de taliban bij hun eerste bezoek aan uw huis niet wachtten tot uw vader en oom thuiskwamen van hun werk, speculeert u dat ze waarschijnlijk nog andere dingen te doen hadden. Gevraagd of ze het huis niet in het oog konden houden tot hij thuis kwam van zijn werk, poneert u plots dat uw moeder tegen hen zei dat ze tegen uw vader zou zeggen dat hij naar de plek van de taliban zou gaan (CGVS p. 23). Gevraagd of de taliban op andere plekken naar uw vader en oom op zoek zijn geweest, zegt u dat de kans groot is dat ze ook ergens anders in het dorp hebben gezegd (CGVS p. 23). Geconfronteerd met het onbegrip dat de taliban hen niet konden vinden ondanks ze zich vrij konden voortbewegen in het dorp en ze uw vader als bekend figuur in het dorp kenden, repliceert u dat de taliban nadat ze met uw moeder spraken misschien dachten dat uw vader niet zou thuiskomen die nacht en zich elders zou verstoppen (CGVS p. 23-24). Uw speculaties en verklaringen over de zoektocht van de taliban naar uw vader en oom kunnen allerminst overtuigen. Bovendien getuigt de vaststelling dat u en uw neef S. nog uit het dorp konden vertrekken zonder noemenswaardige problemen evenmin van een geloofwaardige zoektocht naar uw vader en oom, zeker nadat ze bedreigd hadden de kinderen mee te nemen als ze uw vader en oom niet zouden vinden (CGVS p. 23). Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Ook de reactie van uw vader op de beschuldiging van de taliban doet de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd wat het plan was van uw vader nadat hij beschuldigd werd, verklaart u dat uw vader bang werd en zei dat hij een paar dagen zou weggaan en dat het probleem waarschijnlijk opgelost zou worden. Dat uw vader er van uit ging dat het probleem zou opgelost raken door een paar dagen onder te duiken, is bijzonder merkwaardig. Er was immers een ernstige beschuldiging tegen hem geuit. Vervolgens gevraagd hoe uw vader dacht dat het probleem zich zou oplossen, antwoordt u naast de kwestie door te zeggen dat uw vader vertrok naar buiten, en ze na een tijdje een tweede keer kwamen (CGVS p. 24). Hierop doorgevraagd, vervolgt u uw uitleg door te stellen dat uw vader zei dat hij voor een paar dagen ergens naartoe zou gaan, en dat de taliban het dan waarschijnlijk zouden vergeten en niets zouden zeggen tegen hem (CGVS p. 24). Erop gewezen dat het onbegrijpelijk is dat uw vader zou denken dat de taliban het zouden vergeten gezien ze uw vader verantwoordelijk achtten informatie aan de overheid te hebben doorgegeven, speculeert u dat uw vader waarschijnlijk dat dat hij met de taliban zou kunnen samenzitten om een oplossing te zoeken, maar dat ze al na twee of drie dagen opnieuw kwamen (CGVS p. 25). De door u verschaft uitleg kan geenszins overtuigen. U verklaart immers dat de dorpsoudsten niet gecontacteerd werden om het conflict met de taliban op te lossen (CGVS p. 27). Uw verklaring dat hiertoe te weinig tijd werd gegeven door de taliban, houdt geen steek. Sterker nog, er lijkt geen enkele inmenging van de dorpsoudsten te zijn geweest betreffende de inval van de overheidstroepen in het dorp. U heeft er althans geen enkele informatie over (CGVS p. 20, 21). Dat een dergelijk incident zou voorbijgaan zonder inmenging van de lokale vertegenwoordigers zoals de malek en de dorpsoudsten, zeker wanneer één van hen bij de problemen betrokken is, is bijzonder onwaarschijnlijk. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas verder.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u **geen zicht kan geven op de huidige situatie van jouw achtergebleven familie in Afghanistan.** U stelt dat u niets meer van uw vader en oom hebt vernomen en dat ze sinds uw vertrek spoorloos zijn. U kan echter geen concrete informatie verschaffen over wat er precies met hen gebeurd zou zijn. U kan enkel speculeren dat de taliban hen hebben meegenomen of ze naar een ander land vertrokken zijn (CGVS p. 7). Ook over eventuele problemen die uw familie nog zou hebben gehad met de taliban in Afghanistan kan u niets vertellen (CGVS p. 26). U verklaart dat de taliban niet meer op zoek gekomen is naar uw vader en oom, en uw moeder verhuisd is naar het huis van uw maternale oom (CGVS p. 26). U verklaart dat uw jongere broer A. ook uit het land vertrok ongeveer anderhalf jaar voor het persoonlijk onderhoud, maar kan geen enkele informatie geven over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek of zijn huidige verblijfplaats (CGVS p. 26).

Op het einde van het persoonlijk onderhoud haalt u aan dat de taliban over personen die naar Europa zijn gekomen zegt dat ze ongelovigen zijn (CGVS p. 29). Wat betreft uw lang verblijf buiten Afghanistan en in Europa moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofdte kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Integendeel, u benadrukt zelf dat de taliban totaal fout zijn in hun opvatting dat jullie ongelovig zouden zijn en dat jullie niet ongelovig zijn geworden (CGVS p. 28).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw neef S. (referentienummer CGVS : [...]) – die integraal dezelfde vluchtmotieven als u inriep en samen met u Afghanistan verliet – een weigeringsbeslissing ontving omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de problemen voortvloeiend uit de beschuldiging van de taliban aan uw vader en de vader van S..

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO**

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren

op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel

van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de

gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij

met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale

bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

Schending van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens dat verzoekende partij de Belgische instanties trachtte te misleiden omtrent haar identiteit: [...]

Verwerende partij laat duidelijk na om rekening te houden met de heersende problematiek omtrent leeftijden en de vaststelling ervan wat betreft Afghaanse asielzoekers alsook het minimaal belang dat de Afghanen aan leeftijden geven. Immers, in Afghanistan worden de geboortedata niet met groot belang en precisie geregistreerd zoals in België. Afghanen vieren geen verjaardagen, houden die tellingen niet bij en dus geven de autoriteiten vaak een vermoedelijke leeftijd weer (eigen vetjes): [...]

Verzoekende partij verwees dan ook slechts naar de verklaring van hetgeen haar moeder aan haar vertelde omdat zij haar originele taskara verloor onderweg naar België: [...]

Verzoekende partij heeft dus wat betreft haar eigen kennis waarheidsgetrouwe verklaringen afgelegd en verwerende partij beslist ten onrechte dat zij de Belgische instanties trachtte te misleiden omdat de leeftijd niet overeenkomt met de controversiële botscan van België.

II.1.2. Verwerende partij gaat als volgt verder: [...]

Verzoekende partij bemerkt dat het allereerste gehoor bij DVZ ter registratie in een zeer snel tempo verloopt en deze eigenlijk dient om de verzoekers te identificeren en na te gaan of er elders al een verzoek is ingediend geweest en niet ter bespreking van de eigenlijke problematiek. Derhalve heeft verzoekende partij niet de redenen met de nodige details kunnen uiteenzetten en geraakte zij slechts tot de kern van de problematiek. Tijdens haar tweede kort gehoor bij de DVZ heeft zij een bredere context kunnen schetsen: [...]

En tijdens haar groot onderhoud bij de CGVS kon zij uitvoerig uiteenzetten waarom de Taliban haar wouden meenemen/rekruteren: [...]

Wanneer men het gehoor erop naleest, blijkt duidelijk dat hetgeen verzoekende partij verklaarde op de dag van haar asielaanvraag effectief klopt. Immers, de Taliban wilde verzoekende partij gedwongen meenemen omwille van de problemen van haar vader en oom. Het gaat niet om een tegenstrijdigheid, doch ontstentenis van de gehele context die verzoekende partij niet kon toelichten omwille van de aanhoudende onderbreking door de medewerker van DVZ. Het is aldus omwille van de modus operandi van verwerende partij dat er dikwijls een onvolledig relaas wordt genoteerd en er essentiële details ontbreken. Zij besluit achteraf dan tot één dan wel meerdere tegenstrijdigheden die er de facto geen zijn. Wat betreft haar verklaringen omtrent de inval van de overheidstroepen in haar dorp, merkt verzoekende partij op dat zij zelf nog jong was ten tijde dat de inval gebeurde. Zij had bovendien geen toegang tot die informatie daar deze zaken niet met haar werden besproken uit veiligheidsredenen en omdat zij nog jong was. Zij kan bezwaarlijk details veinzen en zij kan dit niet meer vragen aan vader of oom aangezien zij beiden vermist zijn: [...]

II.1.3. Verwerende partij motiveert vervolgens dat verzoekende partij geen plausibele verklaringen heeft afgelegd inzake de redenen dat haar vader en oom door de Taliban worden verdacht en hun reactie op de beschuldiging: [...]

Verzoekende partij merkt op dat de Taliban niet hebben meegedeeld aan haar, haar vader of haar oom wie haar vader en oom hebben opgegeven als de verraders. Zij meent dan ook dat anderen een valselijke verklaring hebben afgelegd bij de Taliban.

Wat betreft het bewijzen van onschuld bij de Taliban, verklaarde verzoekende partij het volgende: [...]

Dat de Taliban enorm hard optreden tegen vermeende spionnen, is geen publiek geheim: [...]

Bovendien waren zij reeds hard in hun mondelinge bedreigingen en hebben zij de tweede keer zelfs het huis binnengestormd en gedreigd hun zonen de volgende keer mee te nemen: [...]

Gelet op het voorgaande, kan worden afgeleid dat haar vader niet zonder risico op een dodelijk afloop zou moeten trachten zijn onschuld te bewijzen. Daarbij kreeg de vader amper tijd om samen te komen en haar onschuld op een onderbouwde wijze uiteen te zetten: [...]

Ook werd verzoekende partij kort na de eerste bedreiging, bedreigd waardoor de prioriteit van haar vader lag in het wegsturen van verzoekende partij uit het land eerder dan haar eigen onschuld bewijzen.

Over de zoektocht van de Taliban naar haar vader, merkt verzoekende partij op dat zij niet instaat voor de lakse werkwijze van de Taliban. Dit ligt immers niet in haar handen en kan bijgevolg bezwaarlijk aan haar worden verweten. Bovendien bevond de vader zich destijds in Duserakha bij een vriend: [...]

Wat betreft het vertrek dat mogelijk was van verzoekende partij en haar neef S., verwijst zij naar de volgende verklaring van haar groot onderhoud: [...]

Verzoekende partij verliet haar dorp vrijwel meteen na de tweede bedreiging in alle discretie waardoor het mogelijk was om dit probleemloos te doen. Verwerende partij is klaarblijkelijk zeer selectief in haar onderzoek en houdt geen rekening met al de verklaringen van verzoekende partij.

II.1.4. Verwerende partij verklaart vervolgens dat verzoekende partij geen duidelijk zicht geeft over haar huidige familiesituatie: [...]

Verzoekende partij kan slechts navertellen wat zij zelf als informatie verneemt via haar moeder. Wat betreft de vergissing van haar vader en oom, kan verzoekende partij dit bezwaarlijk weten daar de moeder enkel meedeelde dat ze zijn vermist kort na haar vertrek uit het land, maar dat de omstandigheden waarin dit gebeurde, ook voor de moeder onbekend zijn.

Over haar jongere broer A., verklaarde verzoekende partij het volgende: [...]

Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat haar broer het land werd uitgestuurd omdat hij nu ouder is en de moeder bang is dat ook A. als zoon van een vermeende spion zal worden aanzien en vervolgd worden. Verzoekende partij begreep de vraag van verwerende partij allicht niet, maar wenst nu te verduidelijken dat hij inderdaad omwille van dezelfde redenen uit Afghanistan is gevlucht.

II.1.5. Tot slot stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet dermate is verwesterd dat zij niet zou kunnen terugkeren: [...]

Verzoekende partij zet haar standpunten hierover infra uiteen onder randnummer II.2.5..

II.1.6. Verzoekende partij meent aldus dat verwerende partij bijzonder onredelijk en onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.

Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd door de Taliban.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofdorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 3 EVRM".

Verzoeker betoogt als volgt:

"II.2.1. Verzoekende partij meent dat zij in hoofdorde in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, gezien de huidige ontwikkelingen in Afghanistan.

Subsidiair; meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij zal hieronder uitvoering haar standpunt uiteenzetten.

II.2.2. Verzoekende partij wenst hieronder uiteen te zetten waarom het voor haar onmogelijk is om terug te keren naar om het even waar in Afghanistan (en zij aldus als vluchteling moet worden erkend).

De situatie in Afghanistan is sinds 2021 drastisch veranderd. Het land is volledig onder de macht en de controle van de Taliban. Verzoekende partij kan zich nergens op een veilige manier vestigen.

In de nasleep van de terugtrekking van de internationale troepen uit Afghanistan is de veiligheids- en mensenrechtensituatie over heel Afghanistan grondig gewijzigd.

Op 15 augustus 2021 ontvluchtte president Ashraf Ghani Kabul, terwijl de Taliban het presidentieel paleis overnam en het herstel van het Islamitisch Emiraat in Afghanistan aankondigde. Het land is nu volledig in handen van de Taliban en er wordt een enorm streng islamitisch beleid gehanteerd (zie infra).

Verschillende geanalyseerde objectieve landenrapporten geven aan dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de Taliban tegen onder andere 'verwesterde Afghanen' die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Afghanen die beschouwd worden als 'verwesterd' lopen immers het risico bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de Taliban, op grond van het vermoeden dat zij Westerse waarden hebben geïnternaliseerd of 'vreemdelingen' of spionnen zijn geworden. Daarnaast is er ook een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het Taliban regime. Een voormalige mensenrechtenactivist getuigde het volgende (eigen onderlijning): [...]

De precare en volatiele veiligheids- en humanitaire situatie die reeds jarenlang bestond in Afghanistan, is sinds augustus 2021 alleen maar verergerd.

Daar waar verwerende partij voor de overname van het volledige land door de Taliban meende dat Afghanen afkomstig uit gebieden die onder de controle waren van de Taliban minstens in aanmerking kwamen voor de subsidiaire bescherming, meent zij thans dat dat niet meer het geval zou zijn nu Taliban het in het hele land voor het zeggen heeft.

Uit verschillende objectieve rapporten blijkt dat de reeds erg precare veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar verslechterd is onder het Talibanbewind. Nathalie Broadhurst, plaatsvervangend permanent vertegenwoordiger van Frankrijk bij de Verenigde Naties uitte haar bezorgdheid via een statement bij de Veiligheidsraad op 20 december 2022 waarin zij de verslechtering van de veiligheidssituatie sinds 2022

(naast veel andere aspecten) aankaartte. Haar statement luidde als volgt (eigen onderlijning): [...]

Verzoeker citeert verder uit rapporten van Amnesty International, UNHCR, de Raad van de EU, ECRE, en UNAMA inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Tevens laat verzoeker het volgende gelden:

“II.2.5. Daarnaast verblijft verzoekende partij reeds meer dan twee jaar in België en is zij volledig verwesterd. In de huidige omstandigheden maakt dit weldegelijk een belangrijk element uit en vergroot dit de kans aanzienlijk om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Immers, mensen zoals verzoekende partij die reeds geruime tijd in het buitenland verbleven worden door de Taliban als ‘verwesterd’ beschouwd.”

Verzoeker geeft een uitgebreide uiteenzetting aangaande de situatie van personen die als “verwesterd” kunnen beschouwd worden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie van onder meer UNHCR, Nansen, HRW en Amnesty International, alsook naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en een video afkomstig van de Taliban. Verzoeker argumenteert dat verschillende bronnen aantonen dat Afghansen die terugkeren uit het Westen door de Taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging.

Verzoeker meent verder dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie over de veiligheidssituatie en de Taliban, afkomstig van onder meer UNHCR, Nansen en EASO/EUAA. Tot slot verwijst verzoeker naar de groeiende dreiging van ISKP, hierbij steunend op informatie afkomstig van Nansen en The Diplomat.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 5 mei 2021 verklaarde u 16 jaar oud te zijn, met een (administratieve) geboortedatum [...] mei 2005. Op 2 juni 2021 wees een medische test uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis StRafaël (KU Leuven) echter uit dat u een leeftijd van ouder dan 18 jaar heeft, waarbij 19,5 jaar de jongst geschatte leeftijd is. Het verschil tussen uw beweerde leeftijd en het resultaat van de leeftijdstest bedraagt bijgevolg 3 en een half jaar. Dat u bij aankomst in België slechts 16 jaar oud zou zijn geweest, blijkt bijgevolg hoegenaamd niet geloofwaardig. Met de resultaten van de leeftijdstest geconfronteerd, antwoordt u dat u nieuw was in België en geen idee had. Dat u de leeftijd heeft gezegd die uw mama tegen u had gezegd (CGVS p. 5). Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de internationale conventie voor de rechten van het kind niet op u worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voorgedaan heeft en dus getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden, ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid. Voorts moet vastgesteld worden dat u er niet in slaagt uw identiteit aan te tonen. U heeft doorheen de asielprocedure geen enkel document voorgelegd dat uw identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zouden kunnen staven. Ook van uw familieleden op wiens problemen uw vluchtmotieven gebaseerd zijn, kan u geen (identiteits)documenten of bewijsstukken voorleggen.”

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker betoogt, hierbij verwijzend naar een nieuwsbericht uit 2001, dat Afghanistan geen belang hechten aan leeftijden en evenmin verjaardagen vieren. Verzoeker stelt dat hij zijn eigen leeftijd niet kent en herneemt dat hij verwees naar de leeftijd die zijn moeder hem vertelde omdat hij zijn originele taskara verloor onderweg naar België.

Voor zover zou worden aangenomen dat verzoeker (alook zijn moeder) zijn exacte geboortedatum niet zou kennen, kan evenwel redelijkerwijs worden verwacht dat hij (dan wel zijn moeder) zijn ware leeftijd bij benadering zou kunnen geven. Echter kan de loutere bewering dat verzoeker zijn eigen leeftijd niet kent niet rechtvaardigen dat verzoekers werkelijke leeftijd (minstens) 3,5 jaar hoger ligt dan de door hem verklaarde leeftijd.

Waar verzoeker herneemt dat hij zijn taskara verloor onderweg naar België doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit, nationaliteit of landen van eerder verblijf heeft bijgebracht. Evenmin geeft verzoeker een bevredigende uitleg voor de afwezigheid van enig document in verband met de familieleden op wiens problemen verzoekers vluchtmotieven gebaseerd zijn. Verzoeker legt geen enkel document neer in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en toont evenmin aan dat hij redelijke inspanningen heeft geleverd om deze te verkrijgen. Uit verzoekers verklaringen blijkt nochtans dat hij contact onderhoudt met zijn moeder in Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij nog stukken zou kunnen bekomen.

Daarenboven stelt de Raad op basis van de gegevens in het administratief dossier vast dat verzoeker andere namen en geboortedata verklaarde in Bulgarije, Roemenië en Slovenië. In Bulgarije staat verzoeker geregistreerd als E.F., geboren op [...] maart 2005, beschikkend over de Afghaanse nationaliteit (Dublin Unit Bulgarije, 30 juni 2021). In Slovenië staat verzoeker geregistreerd als R.-Z. .F., geboren op [...] januari 2002 in Afghanistan (*"Dublin Procedure – Your Request for Take Back"* van Dublin Unit Slovenië, 7 juli 2021). In Roemenië staat verzoeker geregistreerd als R.-Z. F., geboren op 1 januari 2005 in Afghanistan (*"Decision regarding your take back request"* van de Dublin Unit Roemenië, 8 juli 2021). Hieruit kan slechts blijken dat verzoeker verschillende Europese asielinstanties, waaronder dus ook de Belgische asielinstanties, doelbewust heeft trachten te misleiden inzake zijn leeftijd en identiteit.

De voorstaande vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, identiteit en de afwezigheid van enig document maken een negatieve indicatie uit voor wat betreft verzoekers algemene geloofwaardigheid.

5. Verder wordt blijkens de bestreden beslissing geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden asielmotieven, met name dat verzoeker en zijn neef S. bedreigd werden door de taliban in Afghanistan nadat verzoekers vader en oom werden beschuldigd een rapport over de taliban aan de overheid te hebben gegeven.

De motivering in de bestreden beslissing steunt op volgende elementen:

- verzoeker repte op de dag van zijn verzoek om internationale bescherming met geen woord over de problemen die verzoekers vader, oom en familie in Afghanistan kenden omwille van de beschuldiging door de taliban, maar stelde dat de taliban verzoeker en zijn neef gedwongen wilden meenemen (Fiche NBMV, p. 4);
- verzoeker kan slechts bijzonder beperkte verklaringen afleggen over de inval van de overheidstroepen in verzoekers dorp, waardoor verzoekers vader en oom door de taliban beschuldigd werden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-20);
- verder slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken waarom de taliban verzoekers vader of oom zouden verdenken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23, p. 26-27);
- verzoekers verklaringen over de zoektocht van de taliban naar verzoekers vader en oom zijn niet geloofwaardig (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, p. 11, p. 13, p. 16-17, p. 22-24);
- de reactie van verzoekers vader op de beschuldiging door de taliban, met name dat hij dacht dat het probleem zou opgelost geraken door een paar dagen onder te duiken (notities van het persoonlijk onderhoud p. 24), is niet geloofwaardig;
- dat een incident als de inval van de overheidstroepen in het dorp zou voorbijgaan zonder inmenging van de lokale vertegenwoordigers zoals de malek en de dorpsoudsten, zeker wanneer één van hen betrokken is bij de problemen, is niet aannemelijk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21, p. 27);
- verzoeker kan geen zicht geven op de huidige situatie van zijn achtergebleven familie in Afghanistan en kan geen concrete informatie verschaffen over wat er precies met zijn vader en oom is gebeurd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, p. 26);
- wat betreft verzoekers lang verblijf buiten Afghanistan en in Europa toont verzoeker geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aan;
- verzoekers neef S., die integraal dezelfde vluchtmotieven als verzoeker inroept en samen met verzoeker Afghanistan verliet, ontving een weigeringsbeslissing omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de problemen voortvloeiend uit de beschuldiging door de taliban aan het adres van verzoekers vader en de vader van S..

Na kennisname door de Raad van de elementen in het dossier blijkt dat voorstaande vaststellingen steun vinden in het dossier en volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden asielrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar – zoals ook blijkt uit wat hieronder volgt – geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken.

6. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat het allereerste gehoor bij de DVZ ter registratie in een zeer snel tempo verloopt en eigenlijk dient om verzoekers te registreren. Hij legt uit dat hij de redenen niet met de nodige details heeft kunnen uiteenzetten. Verzoeker verwijst naar zijn verdere verklaringen bij de

DVZ (vragenlijst CGVS) en tijdens het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud), waar hij uitvoerig kon uiteenzetten waarom de taliban hem wilden meenemen/rekruteren.

Te dezen dient benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Verzoekers loutere verwijzing naar het verloop en de beknoptheid van het eerste interview kan dan ook niet verschonen dat verzoeker tijdens het eerste interview met geen woord repte over de problemen van zijn vader en oom met de taliban, te meer omdat deze voorgehouden problemen de kern van zijn asielrelaas uitmaken (Fiche NBMV, p. 4; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

Waar verzoeker verder nog stelt dat het niet om een tegenstrijdigheid gaat maar om een ontstentenis van de gehele context die verzoeker bij de DVZ niet kon toelichten, betreft dit een loutere *post factum* bewering die geen grond vindt in het administratief dossier. Verzoeker kan hiermee dan ook niet verschonen dat hij de problemen van zijn vader en oom met de taliban tijdens het eerste interview geheel onvermeld heeft gelaten. Verzoekers nalatigheid om tijdens het eerste interview melding te maken van deze problemen betreft wel degelijk een negatieve indicatie voor wat betreft de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

7. Inzake verzoekers verklaringen over de inval in het dorp door de overheidstroepen stelt de bestreden beslissing terecht het volgende:

"Wat betreft de door u aangehaalde problemen kan u slechts bijzonder beperkte verklaringen afleggen over de inval van de overheidstroepen in uw dorp waardoor uw vader door de taliban beschuldigd werden. Gevraagd om te vertellen over de inval, komt u niet verder dan te stellen dat het om middernacht gebeurde en dat uw moeder tegen jullie zei om te slapen.

Pas toen u wakker werd, kwam u op de hoogte van wat er was gebeurd (CGVS p. 17). U weet niet hoeveel personen de overheid meenam (CGVS p. 17), noch wie ze precies meenam (CGVS p. 18). Na aandringen kan u toch twee Kari's uit het dorp noemen, maar kan u verder geen enkele concrete informatie over deze personen geven (CGVS p. 18-19). U weet niet op welke manier de overheid naar het dorp is gekomen (CGVS p. 19). U kan enkel speculeren over hoe de overheid wist dat de talibanleden in de huizen in het dorp verbleven (CGVS p. 19). U heeft geen idee waar de talibs naartoe werden gebracht nadat ze werden meegenomen en weet evenmin of ze na de machtsovername ooit terug in het dorp kwamen (CGVS p. 19-20). Ook over de reactie van de talibanleden in het dorp, kan u niets vertellen. U zegt dat er enkele leden van hen werden meegenomen, en diegene die overbleven zelf bang waren (CGVS p. 20). Het is in deze context opmerkelijk dat ze in de dagen na de inval nog steeds in het dorp rondliepen (CGVS p. 20). Gezien deze inval de aanleiding is geweest voor uw vertrek uit Afghanistan, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u toch enige concrete informatie over dit incident kan verschaffen, quod non. Dat u verbijsterend weinig weet te zeggen over deze inval, zet de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op de helling."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers onaannemelijke onwetendheid met betrekking tot de inval door de overheidstroepen.

Voor zover verzoeker stelt dat hij omwille van veiligheidsredenen en zijn jonge leeftijd niet werd ingelicht over de inval, gaat hij eraan voorbij dat hij tijdens deze inval aanwezig was in het dorp en deze dus zelf heeft meegemaakt. Verzoeker was tijdens de inval, die volgens zijn verklaringen in 2020 plaatsvond (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17, p. 28), (minstens) 18 jaar oud en ten tijde van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming (minstens) 19,5 jaar oud. Aldus kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker zijn ervaringen en de redenen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst met het inzicht van een volwassene doorleefd en gedetailleerd zou kunnen toelichten.

Verder kan redelijkerwijs worden verwacht dat de inval door de overheidstroepen, die aan de basis ligt van verzoekers problemen en zijn vlucht uit het land van herkomst, binnen de familie van verzoeker zou

worden besproken en dat verzoeker, alsook zijn neef S., hierover zouden worden ingelicht. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat zijn familie, met wie hij nog in contact staat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), die dan ook verschaft.

Verzoekers onaannemelijke onwetendheid met betrekking tot de inval ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

8. Verzoeker citeert in het verzoekschrift zijn reeds afgelegde verklaringen uit het persoonlijk onderhoud inzake de verdenkingen door de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23), de bedreigingen en inval in verzoekers huis door de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-26), zijn vaders reactie op de beschuldigingen van de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24-25), de zoektocht van de taliban naar verzoekers vader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24) en zijn probleemloos vertrek uit het dorp samen met S. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26).

Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summiere *post factum* verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geenszins afbreuk doen aan de omstandige, draagkrachtige en gegronde motivering in de bestreden beslissing. Deze luidt als volgt:

“Voorts kan u ook niet aannemelijk maken dat uw vader en oom beschuldigd zouden worden een rapport te hebben gegeven aan de overheid over de taliban. U slaagt er niet in redenen of indicaties die plausibel maken dat de taliban uw vader of oom zouden verdenken voorop te stellen. U stelt simpelweg dat iemand tegen de taliban heeft gezegd dat uw vader een rapport aan de overheid zou hebben gegeven over de taliban (CGVS p. 22-23, 26-27). U kan echter niet verduidelijken wie deze persoon is. Uw familie heeft evenmin pogingen ondernomen om er achter te komen wie dit tegen de taliban heeft gezegd (CGVS p. 23). Uw vader heeft ook niet getracht zijn onschuld te bewijzen (CGVS p. 23). Erop gewezen dat u te vaag blijft over de redenen waarom uw vader beschuldigd werd en gevraagd om dit te verduidelijken, antwoordt u dat uw vader er ook nooit aan heeft gedacht dat hij verdacht zou worden door de taliban (CGVS p. 27). Bovenstaande vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Verder zijn uw verklaringen over de zoektocht van de taliban naar uw vader en oom niet geloofwaardig. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw dorp in de periode van uw vertrek reeds in de handen van de taliban was.

U beschrijft dat de taliban rondliepen in het dorp, meestal 's nachts in het dorp kwamen, de dorpingen zeiden dat er veel taliban in het dorp waren en de overheid bijna nooit kwam (CGVS p. 13). Bovendien blijkt nog uit uw verklaringen dat uw vader in het dorp een welbekend man was en deel uitmaakte van de dorpsoudsten omwille van zijn leeftijd (CGVS p. 10, 11). Het is bijgevolg wel erg merkwaardig dat de taliban er niet in zouden slagen om in een dorp waar zij de plak zwaaiden een gekend figuur als uw vader terug te vinden indien ze hem werkelijk wilden vatten. U verklaart dat de taliban tweemaal langs uw huis kwam op zoek naar uw vader en oom, en beschuldigingen en bedreigingen uitten (CGVS p. 16-17; 22-23). Ze slaagden er echter niet in hem te vatten. Gevraagd waarom de taliban bij hun eerste bezoek aan uw huis niet wachtten tot uw vader en oom thuiskwamen van hun werk, speculeert u dat ze waarschijnlijk nog andere dingen te doen hadden. Gevraagd of ze het huis niet in het oog konden houden tot hij thuis kwam van zijn werk, poneert u plots dat uw moeder tegen hen zei dat ze tegen uw vader zou zeggen dat hij naar de plek van de taliban zou gaan (CGVS p. 23). Gevraagd of de taliban op andere plekken naar uw vader en oom op zoek zijn geweest, zegt u dat de kans groot is dat ze ook ergens anders in het dorp hebben gezegd (CGVS p. 23). Geconfronteerd met het onbegrip dat de taliban hen niet konden vinden ondanks ze zich vrij konden voortbewegen in het dorp en ze uw vader als bekend figuur in het dorp kenden, repliceert u dat de taliban nadat ze met uw moeder spraken misschien dachten dat uw vader niet zou thuiskomen die nacht en zich elders zou verstoppen (CGVS p. 23-24). Uw speculaties en verklaringen over de zoektocht van de taliban naar uw vader en oom kunnen allerm minst overtuigen. Bovendien getuigt de vaststelling dat u en uw neef S. nog uit het dorp konden vertrekken zonder noemenswaardige problemen evenmin van een geloofwaardige zoektocht naar uw vader en oom, zeker nadat ze bedreigd hadden de kinderen mee te nemen als ze uw vader en oom niet zouden vinden (CGVS p. 23). Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Ook de reactie van uw vader op de beschuldiging van de taliban doet de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd wat het plan was van uw vader nadat hij beschuldigd werd, verklaart u dat uw vader bang werd en zei dat hij een paar dagen zou weggaan en dat het probleem waarschijnlijk opgelost zou worden. Dat uw vader er van uit ging dat het probleem zou opgelost raken door een paar dagen onder te duiken, is bijzonder merkwaardig. Er was immers een ernstige beschuldiging tegen hem geuit. Vervolgens gevraagd hoe uw vader dacht dat het probleem zich zou oplossen, antwoordt u naast de kwestie door te zeggen dat uw vader vertrok naar buiten, en ze na een tijdje een tweede keer kwamen (CGVS p. 24). Hierop

doorgevraagd, vervolgt u uw uitleg door te stellen dat uw vader zei dat hij voor een paar dagen ergens naartoe zou gaan, en dat de taliban het dan waarschijnlijk zouden vergeten en niets zouden zeggen tegen hem (CGVS p. 24). Erop gewezen dat het onbegrijpelijk is dat uw vader zou denken dat de taliban het zouden vergeten gezien ze uw vader verantwoordelijk achtten informatie aan de overheid te hebben doorgegeven, speculeert u dat uw vader waarschijnlijk dat dat hij met de taliban zou kunnen samenzitten om een oplossing te zoeken, maar dat ze al na twee of drie dagen opnieuw kwamen (CGVS p. 25). De door u verschaft uitleg kan geenszins overtuigen. U verklaart immers dat de dorpsoudsten niet gecontacteerd werden om het conflict met de taliban op te lossen (CGVS p. 27). Uw verklaring dat hiertoe te weinig tijd werd gegeven door de taliban, houdt geen steek. Sterker nog, er lijkt geen enkele inmenging van de dorpsoudsten te zijn geweest betreffende de inval van de overheidstroepen in het dorp. U heeft er althans geen enkele informatie over (CGVS p. 20, 21). Dat een dergelijk incident zou voorbijgaan zonder inmenging van de lokale vertegenwoordigers zoals de malek en de dorpsoudsten, zeker wanneer één van hen bij de problemen betrokken is, is bijzonder onwaarschijnlijk. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas verder.”

9. Verder stelt de bestreden beslissing op goede gronden:

“Bovendien dient opgemerkt te worden dat u geen zicht kan geven op de huidige situatie van jouw achtergebleven familie in Afghanistan. U stelt dat u niets meer van uw vader en oom hebt vernomen en dat ze sinds uw vertrek spoorloos zijn. U kan echter geen concrete informatie verschaffen over wat er precies met hen gebeurd zou zijn. U kan enkel speculeren dat de taliban hen hebben meegenomen of ze naar een ander land vertrokken zijn (CGVS p. 7). Ook over eventuele problemen die uw familie nog zou hebben gehad met de taliban in Afghanistan kan u niets vertellen (CGVS p. 26). U verklaart dat de taliban niet meer op zoek gekomen is naar uw vader en oom, en uw moeder verhuisd is naar het huis van uw maternale oom (CGVS p. 26). U verklaart dat uw jongere broer A. ook uit het land vertrok ongeveer anderhalf jaar voor het persoonlijk onderhoud, maar kan geen enkele informatie geven over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek of zijn huidige verblijfplaats (CGVS p. 26).”

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan die zijn onwetendheid met betrekking tot de evolutie van zijn problemen kan verschonen.

Waar verzoeker stelt dat hij slechts kan navertellen wat zijn moeder hem vertelt, is niet aannemelijk dat verzoekers moeder hem niet zou inlichten over de verdwijning van zijn vader en oom. Verder kan de loutere stelling dat verzoeker de vraag omtrent zijn broer niet begreep en zijn *post factum* verduidelijking zijn vage verklaringen over zijn broer A. niet verschonen.

10. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn profiel, met name dat hij bijna 2 jaar in België verblijft en volledig ‘verwesterd’ is. Hij verwijst dienaangaande naar landeninformatie en rechtspraak.

10.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangebracht, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels

uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in Europa, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

10.2. *In casu* blijkt dat Afghanistan omstreeks mei 2020 heeft verlaten en op 5 mei 2021 in België is aangekomen (verklaring DVZ, vraag 37; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28). Bijgevolg verblijft verzoeker ongeveer 2,5 jaar in België.

Inzake verzoekers vrees omwille van zijn verblijf in Europa motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Op het einde van het persoonlijk onderhoud haalt u aan dat de taliban over personen die naar Europa zijn gekomen zegt dat ze ongelovigen zijn (CGVS p. 29). Wat betreft uw lang verblijf buiten Afghanistan en in Europa moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Integendeel, u benadrukt zelf dat de taliban totaal fout zijn in hun opvatting dat jullie ongelovig zouden zijn en dat jullie niet ongelovig zijn geworden (CGVS p. 28).

[...]

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsvername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij

met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen.

Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie dienaangaande, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Verzoeker voert aan dat hij 'verwesterd' is en vervolging te vrezen in geval van terugkeer. Deze beweringen van verzoeker worden echter door geen enkel concreet gegeven ondersteund. Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar een verblijf in Europa om als verwesterd gepercipieerd te worden bij terugkeer naar Afghanistan. Evenmin volstaat een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op verzoekers persoon. In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, *quod certe non*.

Bijkomend wordt vastgesteld dat verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan als (minstens) achttienjarige reeds gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen. Verzoeker heeft ook nog een netwerk in Afghanistan en heeft nog steeds contact met zijn moeder die in Afghanistan is gebleven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit niets kan blijken dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet

aantoont dat hij op heden louter omwille van zijn verblijf in Europa en in België, in geval van terugkeer naar Afghanistan, een persoonsgerichte vrees voor vervolging dient te koesteren.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

13. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*” - vrije vertaling: “*Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, (b), QD, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.*”).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

14. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld - dit is geweld dat de personen zonder

onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd - in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. *'Explosive remnants of war'* waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van *'targeted killings'*. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal *'armed clashes'*, luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich

af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsovername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker erop wijst dat er het aantal burgerslachtoffers sedert eind 2022 tot begin 2023 gestegen is in vergelijking met dezelfde periode in 2021-2022 doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald is en het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

15. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	W. MULS
-----------------	---------